

Szerkesztőségi Iroda:

Főter. Szt. Ferencziék háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitál József** szerkesztő névre küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetési ártalmának számítását

MŰRAKÖZ

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Műraköz” tiszti önszervező „szövetkezeti”, a „Csáktornyai társadalmi és szépirodalmi hetilap”, a „Műraközi takarékpénztár” az „Alsó-Műraközi Takarékpénztár” és „Önszervező-szövetkezeti” s a Műraköz-hégyvidéki közművelődési „Önképzőkör” hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 ft
Fél évre . . . . . 2 ft
Negyed évre . . . . . 1 ft
Egyes szám 10 kr.

Hirdetők még előfizetésben:
Budapest: Goldberger: A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalk H., Dukos M., Oppelk A., Daube G. L. és társánál és Herndl Brúnben: Stern M.

NYILVÉRTÉKÉRT 10 KR.

Az amerikai szőlőtőke és alkalmaztatása (Anpassung) a talajhoz.

(Irtá FELIX SOHNT. Herauld déptm. természet-tudományi tanszékének előke stb. Nemeire fordította **Báró Thümen**. — Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában.)

Két éve, hogy egyik cikkemben érintettem e tárgyat; hála az Istennek azóta Franciaországban, mely tekintve a szőlőszetet, maga egy nagy kísérleti telep. A tapasztalatokat szerezték melyeket egy kitűnő szakferfi Felix Sohnt összegyűjtött és a »Pester Lloyd« kitűnő munkatársa **Báró Thümen** németre fordított.

Mielőtt e tárgyhöz szólanék, megjegyzendőnek tartom, hogy a Jaquez, Othello, Secretary Black-Delfance és a nálunk kitűnően bevált Herbemont: Hybridák, azaz amerikai magból nyert szőlőtőkék, melyek nemesítés nélkül is meglehetősen jó bort adnak, mely sokban hasonlít a kadarkához. Ezek tehát direct termő fajok, megkülönböztetésül a többiekétől melyeknek bogyója rossz zamatu élvezhetlen bort ad és csak alanyul szolgál európai fajaink ráoltására.

Franciaországban és talán nálunk is, temérdek pénz pócsékoltak el, míg arra a tapasztalatra jöttek, hogy az amerikaiak nem minden talajon diszlenek és a phylloxera-nak sem állanak ellen egyformán: mi abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy

mások kárán tanulhatunk, adja az Isten, hogy minél hosszabb ideig! Megjegyzendő, hogy nemcsak a talaj, hanem az égalj is rendkívüli nagy befolyással van az amerikaiak ellenállására nézve.

Ila a talaj kavicsos, vasoxyd tartalmánál fogva intenzív vörös színű, nagyon porhanyó átható (durchlässig) és mély (tiefgründig), akkor minden amerikai tőke kitűnően diszlik benne épügy a phylloxera-nak is ellenáll. Jelöljük ezt a legjobb talajt tizes számmal és a legrosszabbat eggyel és nézzük milyen tőkét válasszunk a közbeeső számu talajokra.

9 Itt a kavics többé-kevésbbé agyaggal van vegyítve, helyenként kevésbé vörös, de azért a talaj porhanyó és átható.

Ebben a Concord és Clinton még diszlenek, de a Nortons Virginia és Cynthiana már nem.

8 Itt a kavicsos talaj valamivel több agyaggal és egy kevés mésszel van vegyítve: a vörös szín itt már kevés, a többi feltételek mint: áthatóság porhanyóság és mélység kielégítő.

Itt diszlenek: a Concord és Clintonon kívül még Riparia és Vialla és valamennyi többi fajok, kivéve Nortons Virginiát és Cynthianát.

7. Kavicsos agyagos talaj, melyben az agyag túlyomó és melyben egy kevés mész

is van, de kevesebb vasoxyd, a talaj kevésbé porhanyó és átható.

Itt Clinton és Concord nem, Riparia és Viala jól. Solonis és Rupestris kitűnően diszlenek.

6. Kevés kavics, az anyag túlyomó, a mésztartalom nagyobb; vasoxyd még meglehetősen sok, áthatóság és porhanyóság elegendő.

Itt Riparia, Solonis és Rupestris még meglehetősen, Herbemont és Cunningham kitűnően diszlik nek.

5. Agyag és kavics tartalom mindig kisebb a mész pedig nagyobb lesz, vasoxyd még található, ellenben az áthatóság elég nagy.

A Herbemont még jól ép ügy fog diszteni Cunningham, de különösen jól: a Block, Inty, Elvira és Noah.

4. A mész tartalom itt már nagy, az agyag és kavics mindig kevesebb, épügy a vasoxyd a talaj mélysége és áthatósága közép szerű.

Ez még elégséges Taylor, York's Madeira és Cinerea nak, jobb Berlandieri, Monticolo, Candiano, Jaquez, Othello és a többi direct termő fajnak.

3. Itt a mész túlyomó és az agyaggal és kavicsal némileg vegyítve van; vasoxyd kevés, vagy épenséggel hiányzik. Áthatóság, porhanyóság és mélység kívánni valót hagynak hátra.

A „Műraköz” társasága.

A régi jó időkből.

Szóljon a kis harang
Bim, tam — —

A vizsgálatok felé jár az idő. Ki vagyok már kérdezve minden tantárgyból s így — hála szorgalmamnak — Oda adhatom magamat a „dolce far niente” boldog érzelmének. Az utolsó előtti éra lévén, a tanár ur csak nem fogja elkövetni azt a tapintatlanságot, hogy meggyőződésként tanítványai készütségeről, hisz elég alkalma volt hozzá az egész éven át. En meg pláne nem felelek, mert a múlt órán már alaposan kiképezte, s kilátásba helyezte egy tényes: jelest? Ilyen körülmények között természetes exellens jó kedvem volt, főképp az algebrai órán; mert ettől a sok sinus meg cosinus-tól hittem, hogy megszabadultam s inkább átengedtem magamat a képződésnek. Mint fog a kis Rózsika nyugvám örülni, ha e jó a VIII. osztályú unokabátya!

Az előadás kezdődik. Szokatlan komorsággal belép az algebra rémes Corripheusa: Bujk tanár ur, aki a helyét, hogy várakozásunknak meglehetőleg még néhány példával felvilágosítaná sőt elmenek a II-od foku egyenletekről, — először drága kis noteszát s kicsipit egyik színt semmi rosszat sem sejtő társamat M.). — El, majd talán a „Z” felé törekszik a tanár ur; de ő nem, hanem épen ellenkező irányban felelem. Az első kiszemelt áldozat egy hatalmas buundát csipett! A tanár ur szerint akkorát mint a ház. (Szegény tót.) Félélemtől reszkető hangon szom-

szédontól az óraszámot kérlem? Fel, mormogja lacmies. J skám ebből baj lesz. Csak úgy folyt rólam az izádság, hajm pedig égnek meredeztet. Már a K betűnél van. Lázás sietséggel forgatni kezdem a lapokat, nyomni a padot — egy szóval iszonyu drukkot álottam ki. Tán ki lehetne menni, de ezen egy edu i mentőszert igénybe vette már egy kriminálisabb társam.

Úgy látszik minden összeesküdött ellenem. A szóba forgó szelkét kanyarult kabult fejem körül. Még csak öt perc. Még egy név s ott a nevenem. Hová tette az egyenlőség jelét maga kiképez? Akar mindjárt oda írni, ahová kell, piszkos népség. Mindjárt helyére kergetem. Félélemben majd hogy meghalok s csak kérem az Isten, szólna már egyszer az a kis harang. Kedves Pista bácsi, két szemével veszek többet ma nálad, ha hamarosan csengetsz. Mig így tüdőmet hűzöltem kiált fel a tanár ur az utolsó te'Gere: Mars helyére. — secunda. Fordít egy leveleleket s mar is kimondja a H betűt; de ebben a pillanatban megszólat az idézető kis harang s meg vagyok mentve. Ezen a napon igazán két szemlével töltöttem; de szükséges is volt ennyi félelem után.

II

Három évre rá

Tudnotok kell, hogy instruáltak egy 2 od osztályt. (Ez is csak hoz valamit a konyhára.) Ma óram van 4—5 ig. Csak 5 ilyen óram volna! 8 írtot kapok s aztán az a szép Vilma sem tréfa dolog ám. Már öt hónap óta járok oda s ő ugy látszik érdekeltök. Aztán hogy is állnak az ügyek szívemmel? Igen én szeretem! A jogász szívek engeszt hevével. Ma megmondom neki, mennyit szenvedek miatta s mily forrón szeretem! Ki csipitem s minden esetre nagyon csinos is lehet-

tem, mert olyan különösen nézett rám okos szép szemével. Az óra megkezdődött. Mensa, hogyan van a többes szám dátusva? „Mensis” felel rá egész nyugodtan tanítványom. Mensis, mensis — kezdök kiabálni. Úgy, hát így kell megtanulni a földöt lezetek, hogyan van a dátusv? Még egy-gyzer. S könnyezve könyögö, „mensis”, no végre, mondám. S ő csodálkozva tekint reám, nem tudva magának megmagyarázni, hogyan lehet az, hogy ami előbb nem volt jól mondva, az most egyszerre jó. Mi más lehetett oka ezen savsvornak, mint az a kis Vilma, ki a másik szobából folyton felem csingalt. Már messze járt az idő 5 órától s én még mindig ott ültem tanítványommal testben... Gondolattaim Vilmanál időztek. Végtere felkeltem, 3, 6 óra volt; de én azt hívtam: hogy még 5 sincsen. Helyiyelel kínál meg maga mellett. Senki más nem volt a szobában. Bezedünk vajmi lanyhán folyt. Én a lezke nehezségeről beszéltem, majd az idő került szönyogere, — oh én... ez azonban nem igen látszott őt érdekelné. Egy idő óta kedves nagysád oly ideges vagyok — folytatam. — Mi az oka idegeségének Jóska úr? Eleinte tartózkodtam; de oh azok a szép szemek oly eredve néztek rám, hogy már lábaihoz akartam borulni s mindent megvallani. De erre megcsendül a vac-crábos hívó harang s hangja messze visszhangzik a folyosókon — mindamellet, hogy azt hittem, még messze van a vacsora ideje — s az ajtóban ott áll a szobaleány, hiva a kisasszonyt vacsorára. Ezzel — magától értetődik — tervem hajótörést szenvedett, mert nem mozdhatam el, mi nyomja szívelem. Nehez léptekkel, bánatos szívele haladtam le a lépc-ökön, akaratlantul is visszamelekezve arra a kis harangra — meg ő rá.

Hegedüs József.

Még félig elégséges a Taylor, York's Madeira és Cinerea-nak, jó Berlandieri, Monticola, Candicans, Jaquez, Olhella és a leg több direct termő fajnak.

2. A mésztartalom túlnyomó, agyag és kavics kevés, épúgy a többi feltételek kívánni valót hagynak hátra.

Ez már az amerikaiaknak kevésbé jó, de a direct termőket kísérletezni lehet.

1. Kavics majdnem hiányzik, agyag csak kevés található az egész talaj csupa mész, színe világos, helyenként fehér, a talaj kötött, nem mély és nem átható.

Ez a talaj valamennyi amerikaira nézve nem használható. Ha kísérletek tételnének a direct termő fajokkal és ezek egy ideig diszlenének is, azért bizonyos idő múlva mégis a phylloxera miatt kivesszének. Olyan talajon jobb nem is kísérletezni.

Nálunk Muraközben egészen fehér talajt nem ismernek, de a többi árnyalatokból van elég. Különösen Stridó környékének az a sajátága, hogy kis területeken néha 4-5 féle talajt is lehet találni. A főntiek után a phylloxera feltűnésével legcélszerűbb volna, ha ott, ahol egy catastralis holdon legalább 30 akó termést várhatunk a szénkénegezést alkalmazzunk; egyzersmind a különféle talajokon mindenféle amerikai is lehetne ültetni, hogy lássuk az eredményt.

Pettau vidékén ahol már is van phylloxera nagy mértékben, felállítottak egy amerikai telepet jó lesz azt figyelemmel tartani, mert a viszonyok ott nagyon hasonlóak a miénkhez és jó lesz, ha a stajero kárán vagy hasznán mi is tanulunk.

Sohnt azt mondja, hogy Franciaországban már vannak tiz év óta fennálló amerikai alanyokan ojtott Aramon szőlők, melyek 150-200 hectoliter bort adnak hectáronként; de vannak olyanok is ahol 6-8 évig gyönyörűen diszlettek a rigolirozott szőlők, de aztán egyszerre clorozisba estek, azaz: a szőlő levelei megsárgultak és hirtelen kiszáradásnak indult a tőke.

Ha valahol phylloxera észleltetik, azt rögtön fel kell jelenteni mert csak akkor lehetséges a védekezés; ott, ahol a baj már elhatalmasodott, már lehetetlen a szénkénegezést ott csak a kiirtásnak van helye.

A phylloxera tavaszkor már messzire megismerhetők azokon a bizonyos körökön, ahol a centrum-felé mindig rövidebbek a hajtások, található ott egészen hajtásnélküli tőkét is, meg 1-2 helyeykig hosszú hajtásokat. A levélnek azért nem kell sárgának lennie, én láttam már intenzív zöld színű leveleket phylloxeras tőkén. Tehát a phylloxera karakteristiconja, a mindig rövidebb hajtások a centrumfelé és néha a sárga levelek is.

Fájdalom, a sok napos esők tömérdek kárt tettek, különösen homokos talaju szőlőknek, már nagyban mutatkozik a rozsdás és így fájdalom, a kitünő virágzás sem használható. Mondhatni, hogy a nem trágyázott, rosszul művelt szőlők az idén semmi termést nem fognak adni, ellenben az agyagos talaju, jól gondozott szőlők kielégítőek. Hogy a Perenospora (a levélhullás) ilyen körülmények között el nem maradhat, az bizonyos és sokan a minőségét illetőleg nagy csalódásoknak néznek elébe.

Dr. Knesovich Viktor.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A zalamegyei általános tanító-tanítónéi ez évi rendes közgyűlését holnap és holnapután tartja. Szívünkkel üdvözöljük megynék minden részéről hozzánk érkezeit.

vendégeinket; a nevelés derék bajnokait! Legyenek az itt töltött napok kedvesek, élvezetesek, tanulságosak és emlékeztetők! Isten hozta a haladás és népevelés lelkés munkásait a Zrinyiek östéskébe!

— A zalamegyei tanító-tanítónéi ez évi rendes közgyűlése 1. hó 16-án Csáktornyaan az elemi népiskolában tartja meg, melyre az érdeklődő n. é. közönség tisztelettel meghívatik. — A társasbéd 16-án Szevirir-féle vendégében lesz, akik részt venne óhajtanak, szíveskedjenek erről Jeney urat értesíteni. — Varosunk n. é. közönsége fölkeretik: e hó 15. és 16-án házaikat nemzeti zászlóval feldiszníteni szíveskedjék.

A választmány.

— Dugovich Pál csáktornyai kir. aljárásbíró 6 heti szabadságából visszatérve e hó 9-én elfoglalta hivatalát.

— A csáktornyai állami tanító-képezében e hó 8-án s a következő napokon tartattak dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő ur elnökléte alatt a népiskolai tanító-képesítő vizsgálatok. A vizsgálatra jelentkezett 18 növendék közül egy viszálepet, a szóbelin két tantárgyból visszavetett egy három tantárgyból egy tanító-jelölt. Képesített 15 jelölt, még pedig: 1 kitünő, 7 jeles és 7 jó általános eredménnyel. Ezek közül horvát és vend iskolákra lett képesítve 6 jelölt. A tanfékesítő befejeztével elnöklő kir. tanfelügyelő a növendékekhez emelkedett hangú beszédet intézett, melyben a leendő tanítók jövőendő hivatásukra buzdította, a bizottságnak pedig odaadó működéséért köszönetét nyilvánította.

— Az országgyűlési képviselőválasztók lajstroma e hó 25 ig minden községben közzémlére van kitéve. Felhívjuk a t. választókat a névjegyek megtekintésére! Aki esetleg kimaradt volna az összeírásból, jogában áll kigazítás vagy pótlás végett a megyei központi bizottsághoz felfolyamodni.

— Iskolai értesítők. Beküldettek a következők értesítők: 1. A csáktornyai községi elemi népiskola értesítője az 1888-89. tanévről. XX. évfolyam. Közi Jeney Gusztáv igazgató-tanító. Tartalma: a) A tanév főbb eseményei. b) Jótékonyaság. c) Tanszertár. d) Községi f-iskola; van benne 380 drb idei, 200 drb régi nemesítés és 2220 drb vegyes (a. é.) Iskolai hatóság. g) Tanítótétel (8 rendes tanító és 4 hitoktató) g) Tantárgyak. h) Statisztikai kimutatás. Kitünik, hogy a lefolyt tanévben beirított 486 tanuló, még pedig: 247 fiú, 239 leány; 94 magyar, 122 német, 269 horvát, 1 olasz anyanyelvű; 379 róm. kath., 1 helv., 5 ág. és 101 izr. vallás; az év végén maradt 431. i) Könyvtár, a könyvállomány 785 kötetből áll. j) A tanulók névsora és előmenetel. k) Ertesítés. l) Az iparisméltó iskola. A három osztályba járt összesen 94 tanoncz. — 2. A perlaik városi m. kir. áll. elemi iskola értesítője az 1888-89. tanévről VI. évfolyam. Közi: Tóth Sándor igazgató-tanító. Az értesítő a helyi viszonyoknak megfelelőleg magyar s horvát nyelvű. Tartalma: a) Iskolai hatóság. b) Adatok a tanév történetéből. c) A tanító-tétel, 10 tagból állott, közöttük 1 hitoktató és 5 tanítóné. d) Erdensorozat. e) A tantárgyak helyi óráinak száma. f) A tanítás eredményének kimutatása g) Statisztikai kimutatás. A tanulók száma 577, az év végén maradt 478. Magyar nyelvű volt 27, horvát 508 német 9. Róm. kath. 523. izr. 21. h) Faiskola állománya: 1200 drb f. évi, korábbi 1900 drb, 4000 drb vadoncz, 2000 drb gazdasági fa. i) Ertesítés.

— Az idei bortermést illetőleg a következő legújabb értesítést vetjük: Ami az idei bortermést illeti, az eredmény eddigéle nem lehet rossz; június 15-én a szőlő már levirágzott, tehát nagyon korán érő szőlőnek és ily formán jó borunk lehet. — Mennyiségre nézve a kitátás általában kedvező, csak némely vidéken, itt-ott a rozsdás és pikez — ami következménye a gyakori napos esőknek, — már eddig is nagy kárt tett, különösen a homokostalaju, elhanyagolt szőlőkben. A korán érő szőlőnek a Perenospora sem arhat, különösen akkor, ha a levélhullás csak szeptember 15-én kezdődik. Végre figyelemfeltejtük a közönséget, óvakodjék nemcsak szőlővesszők, hanem facsemekét behozatától is; nagy különbség az vajjon a phylloxerát 10 évvel előbb, vagy utóbb kapjuk-e meg.

— Zalavármegye az 1848-49 évi szabadságharcban, című munkám még mindig kapható nálam, 1 frt beküldése után bérmentve kapják a megrendelőt. — Mivel pedig könyvemet csupán csak a zalavármegyeieknek irhattam; továbbá a könyvről országos 4 lap (Egyetértés, Pesti Napló, Budapesti Hírlap, Vasárnapi újság) és 6 provinciális lap is elismeréssel, dicsőréleg nyilatkozott; ezeknél fogva nagyon kérem megynék érteimiséget, támogatása szíves megrendelésével a munka megiróját a egyzersmind kiadóját, mert nem kevés pénzbe került bizony az anyaggyűjtés és a kiadás. Andrásbida, (u. p. Zala-egerszeg) 1889. június hó. Hazafias üdvözléttel: Novák Mihály.

— Megyei hírek. Szent-István Ünnepe a nagy kanizsai „Keresztény Nőegylet“ nemulatságok szándékú rendezni — Gondoc. Vendel szivani kereskedő neje telakoztatja magát. — Strassberger Vilmos kanizsai szappanos inas júli 1 én éjjel a vaspályán a vonat alá vetette magát s öngyilkos lett. Öngyilkosságának oka az, hogy gazdája nem akarta felszabadítani, pedig már 4 évig tanult. 20 éves volt. — Kilimánban június 20-án roppant tűz dühögött, mely a község 2/3 részét elhamvasztotta. — Szécsi Szigeten a villám egy fa alá menekült gyermeket ütött agyon. — Zala-Egerszeg városa 200 ezer forintot kölcsönt vesz fel a pénzügyigazgatósági palota, iskola és vendégfogó építésének költségeire. — A zala-lővői mezőn egy 14 éves leányt a villám agyonajtott. — Fehry Pál keszthelyi gymn. tanár megváltott a tanári pályától, Csornára ment subpriornak.

CSARNOK

—ZALAE—

ROMEO és JULIA.

(Széptani tanulmány)

— IRTA: LENGYEL TIVADAR. —

Mi a csillaglány a nap káprázató fényéhez képest? Mi a csinnált virág a természet alkotja róza mellett? Mivé törpül a próza a költészet előtt? Vagy mi a különbség a tó habfodra és a tenger tornyos hulláma közi? — Mennyivel fenségesebb a nap fénye a csillagénál; bajsabb a természetes róza a mesterségesnél; istenibb a költészet a prózánál; mennyivel borzasztóbb a megrázóbb viharban a tenger mint a tó; annyi-val magasabbban áll Shakespeare valamennyi modern drámaíró fölött. Olyan köztük a viszony, mint naprendszerünkben a Nap s a többi égi test között. — Valamint a bolygók a naptól nyrik a fényt s meleget: úgy a költők is tőlük kölcsönöznek, tanulnak s valamint a saját fényével bíró csillagok is elhalványulnak, eltűnnek a Nap előtt: úgy drámaíróink, ha Shakespeare-vel hasonlítatnak össze, legnagyobb részt háttérbe szorulnak e rendkívül lángelme mellett.

Nap volt Shakespeare a drámaköltészet egen, tündököl nap, mely szerte küldte fényes sugarait, megvilágítva az irt bájajos ragyogással. Es valamint Nap nélkül a földön élet nem tenyész, úgy Shakespeare befolyásától sem tudott megmenekülni az 6 tanulmányozója.

Nincs művelt nép, melynek irodalmában az 6 befolyása rögtön fel ne tűnnék. Franciaországban főleg Voltaire, Néme honban Lessing, Goeth, Schiller. nálunk Kisfady K., Verősmarty és Katona voltak azok, kik szemlémében iparkodtak írni; de csak megközelíteni sikerült nekik azon embert, ki Petőfi szavaival szólva: „annyira megrabol a természetet, hogy nekünk aig hagyott valamit böngészni.“

Úgy járta e költők, mint a kis gyermek, midőn játékok kell választania, kapdok s közönségesen a legcsékélyebbet választja.

Aki Shakespeare-t olvassa, annyi új, meglepő s különös vár rá, hogy nem tudja, a nagy költő rendkívüli tehetségének melyik oldalát csodálja jobban.

Igy többnyire nyelvészetét utánozták; de csak utánozták, mert habár pl. Voltaire vagy Verősmarty igazán költői nyelven írnak, melyben erő csillog, de nem az eredeti, természetes drámai nyelv ez, hanem bővelekedéssel, érzelmességgel, vagy pathetikus föllengzéssel van tele. Pedig hát a nyelvész csak ruha, külső máz, mely minden szépsége mellett nagy hibákat takarhat.

Nem így Shakespeare nél. Nála a szép ruha alatt szép lélek lakik, mert alkotásaiban nincs hiba. O a valódi jellemző mestere, alakjai oly élthetők, o plastikusak, igazán elevenek, mint senki másnál. Minden mondata, minden szava oly telekintani mélységgel van indokolva, mit más költőnél azt sehol sem találjuk.

A nagy drámairónak ha nem is legkínzóbb, de némében az egész világirodalom legbájosabb alkotása: Romeo és Julia, dráma 5 felvonásban. Nem történelmi atappal bíró tárgy, hanem mint Hamlet, a költő nagyszerű phantasziájának szüleménye s a köznapiaságnak káprázatos kiszélesése.

Tárgya a végtelen szerelem, melyen nem tud uralkodni az ész; de amely édes kínos járma alá hajtja az egyént. A szerelem, mely nem okoskodik, melynek féktelen szenvedélye nem ismer gátot mely előtt nincsen leküzdhetetlen akadály. Mindenre képes; mint Vörösmarty: „Cserhalmában“ olvassuk, az ifjú kún ily ígéretet tesz imádoottjának:

„Elhozom a Napot és minden ragyogását az égnek. — Hogy mily mély emberismerő Shakespeare, mutalja-hogy e nagy szerelem hőseivel, nam hidegvérű angolokat hanem a cholericus vérmérsékű olaszokat választja. — A szerelem bármily eszményi is, ha valódi, mégis csak érzelmi alapon nyugszik s az olasz, talán a legérzekibb nép Európában.

Olaszországban, Veronában van e dráma színhelye Romeo és Julia, a czinhiósök, két egymás iránt százados gyűlöletet tápláló család: a Montague és Capulet-ek egyetlen sarjai. Oly szenvedélyes vak e gyűlölet, milyent csak is olaszoknál kereshetünk. A rokonokra, sőt még a szolgákra is átragad, amint az első jelenetben olvassuk, mindjárt összetűznek, ha találkoznak.

Mindkét család nagyszámu tekintélyes baráttal bír; a fejedelem egész szigora szükséges, hogy a napi összejöndületeket lecsillapítsa.

Capulet leányának, a bájos s ifjú Juliának kezét a fejedelem egyik rokona, Páris gróf kéri meg. Moga az öreg elfogadja az ajánlatot, de lanya beleegyezésétől teszi a házasságot függővé

s e végből meghívja Párist az esteli bátra, ahol Juliával is beszélhessen.

Ez estélyre az ellenséges Romeo is eljö két barátjával s meglátja Juliát, kit megszeret. Így jár Julia is, bár értesül dajkájától, hogy a szép ifjú Montague sarj. Romeo az új szerelem nem hagyja pihenni s Julia kertjébe szökik. Julia egy ablakban megjelen s epedő szerelmének engedve, kitarja keble érzelmeit a sötét éjben, sejtelve nélkül annak, hogy Romeo hallja őt. Erre előlép Romeo s következik a kölcsönös vallomás, melynek végén abban egyeznek meg, hogy Romeo nőül veszi Juliát a szülők tudta nélkül. Lőrincz barát meg is esketi őket. Ez alatt Tybált, Romeo ellensége s a Capulet ház rokona, ki a háiban Romeoot álarozza daczára megismerte, párbajra hívja Romeo-t; de ez, mint Julia férje, nem akarja elfogadni a kihívást. A heves vérű Mercutio, Romeo barátja, elfogadja azt s halalos szurást kap. Am Tybált ennyivel meg nem elégszik, Romeo-t is megtámadja; de ebben is felforog most a düh s Tybáltot levágja. Az eset a fejedelem elé kerül, ki Romeo-t vétkesnek nyilvánítván, számtalí.

Juliának dajkája megviszi a irtó; de kétségbe esésében is férje pártjára áll.

Romeo Lőrinczhez menekül, honnan a dajka közvevitésével Juliához jut. Ezt most látja Párisnak igéri s az esküvőt negyednapra tűzi ki. A fonák helyzetből Lőrincz barát menté meg Juliát egy ivergesével, melynek folyadéktartalma oly természetű, hogy az, ki megissza, két napig fekszik öntudatlanul. Az esküvő előtti estén a megbéstezt terv szerint Julia kiúszza az italt s tetszalottá lesz és így a családi sírholtba helyezik. Lőrincz ezt Romeo-nak megírta, de ez a levelet nem kapja meg; csupán szolgája értesíti Julia haláláról s a történetkről. A sokat szenvedett ifjú Veronába siet, egyenesen a kriptába,

hol Páris-sal találkozik, ki Julia koporsójára virágokat hoz. Az megtámadja Romeo-t, de ez eléjti. Amidőn pedig Juliát koporsóban látja, a magánál hordott mérgekkel kivégzi magát. Ekkor lép be Lőrincz barát is, mert a két nap elmúltván, az itál hatása megszűnt s Julia felébredt. Férjét tudjaolja, de a barát a kívül keletkező lármára elláll. Julia pedig férjét holtan látván maga előtt, ennek törtét önszívébe dűti. Ezután megjele az őrség s a fejedelem, az elfogott Lőrincz pedig elmondja a történeteket.

Ez a dráma tartalma.

Tragikus forrásból merített tárgy, amint látjuk s ez nem is lehet máskép. Romeo, li tulságo hévvel szeret, ki megőli kedvese rokonát, nem lehet annak férje; a megőlt rokon emléke, kell, hogy mint rémes árny válassza el a szeretőket. Különbén a sorsnak némi belolyasa is kériék e drámában; amidőn úgy rendezi a dolgot, hogy a két gyűlölködő család sarjai megszeressék egymást s a szeretők, mintegy a szülők büntetésére elesnek.

(Vége köv)

FELELŐS SZERKESZTŐ
MARGITAI JÓZSEF

Alólírottal egy jó karban lévő
jégszekrény jutányos
áron azonnal eladatik.

Pecsonik Károly
971. vendégíós.

VI TECAJ. VU ČAKOVCU 14 JULIUS 1889. BROJ 29.

Urednička pisarna:
Glavni pišac, fraterska hiša, živo na kendljanciji. — S urednikom modi je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke štude se sadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.
Izdateljstvo:
Knjižara Fischel Filijova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplata cena je:
Na celo leto . . . . . 4 frt
Na pol leta . . . . . 2 frt
Na četvrt letu . . . . . 1 frt
Pojedini broji koštaju 10 kr.
Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povuđljivi list za puk.
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Štampeni glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega činovničkoga društva „Čakovečke šparkasse“, „Medjimurske šparkasse“, „Doljno-Medjimurske šparkasse“ i „Podpomogajućega društva“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

Novo čudo.

Ljudska z atizeljnost nemiruje nigd r. pohotnost i pohlepnost za novotarijam daje človeku jakost, kojom do takovih stvarih dojde, vu koje prosti človek neveruje, nego veli: To je laž, ili pak: To nije prez vraga.

A ipak nije tak, ar ljudstvo vu raznovrstnih znanostih, osobito Nemci Francuzi i Englezi tak su već daleko dop li, da jim se boro-eš i vuć ni človek čudi.

Parne maš ne, zrakoplovi telegraf i najzadnje čudnovito Edisonovo pren šasije te l fon i f nograf del. su človečj ga razuma, koja jasno svedoče visoke znanosti i neutrudljivu delatnost človeka.

Pak ipak morti sve ovo nadkriljuje jedno najnoveste iznašas je parizkoga doktora Brown Seguard zvanoga! Taj človek tak je daleko zasagnul vu medicinskoj znanosti oštroomijem i neutrudljivim svojim studiranjem i izskavanjem, da je prenašal način, kojim ostareloga človeka omladi ti, na novu volju, na nove telesne i duševne sile pobudit more.

Iznašel je najme taj doktor materiju, koje je sastavil iz pojedinih čestih životinjkih (zamorčeta, psa itd)

Ovu materiju škropi človeku pod kožu kak to naši doktori delaju s morfinom vu nekoih betegih i človek stari i iznemogli dobiva po ovom škropljenju novu jakost, nove sie na deset let!

Neverojatna je ova stvar, nu budu se najvučeneši doktori bave s ovim pitanjem, buduć su si na glasovite i znane i vućenjaki ovu st ar prisvojili ter ju predmetom studiranja vćinili po tom nije moći Browna za šarlatana imenovati.

Moguće, da mu je Bog dopustil pom čju visoke znanosti i do ove velike skrovnosti dopreti. Pasteur vele da vezda već dobro i sigurno vraći steklinu koja je tak dugo neizvraćiliva bila: moguće je, da bude i Brown-Seguard negdi jeden zavod vtemeljil, vu kojem bude starih i zuemoglim ljudem n vu jakost, nove sile za plaću podaval!

ZABAVA.

Bernhardinski pes „Barry“

Vu Bernu, jednuom varasu švajcarske, vidi se vu Muzeumu mel ostalemi muzeumskemi stvari i jedan izstopfani veliki pes od one fele psov, koji se „bernhardinski psi“ imenuju. (To su psi veliki s dugom čnom dlakom, kak Neufundlander, kojih je i pri nas dosta videti. Osobito je vešša gospoda rado drže, poradi njihov lepote, veličue i miroljubivosti).

Taj izstopfani pes vu Bernu stoji vu prvj sobi muzeuma (oddel za izstopfani životinju) čisto sam vu djenom staklenom ormaricu.

Kad sam zapazil muzeumskoga podvor nika, pital sem ga, zakaj je ov pes ovde sam vu ormaricu a ne med drugom životinjom vu redu?

Podv. rnik mi na kratko odgovori: „To je Barry.“

Dugo sam ga premišaval. Dođe mi je sve na pamet, kaj sem već vu mnogih knjigah o njem i o njegovoj vrsti psih čital, i mogu reći, da sam imal nekakovu čut stovanja prema njemu, dok sam ga premišaval.

Pokehdob je o životu ovih psov vredno nekaj znati, odlučil sem ovim, da puku, koj je š Bernhardinskoga psa videl nije i njegovu hasen za človečanstvo nepozna, ovde na krat, ta piah ljubav naprama čoveku op šem.

Preko visokog brega »sv. Bernhard« nazvanog, vodi iz Wallisa vu Italiju do trideset kilometerov dugi klanjec. Na toj ravnici med breg, gde je vekivčai sneg, stoji najvišji stan staroga sveta, kloster svetoga Bernharda. (Patri Bernhardinci) Tu stanuju deset do dvanaest pob žnih redovnikah, kojih je jedna zadač, da putnikom besplatno vu pogibelji vu pomoć priteču i isto tako besplatno odnemogle podvora i nahrane.

Onih osam do deset meseci vu godini, kada je vu tom klanjcu radi snega, magle, zločestog vremena i snežnih lavinah (To je kad se oneg iz visine breg vu klanjac sruši i sve kaj se onde nahadja, zasiple), pogibel

za putnike, hede ovi redovnici okolo, te išču zabludjene ili od takove lavine zasipane putnike, te ih iz pogib lji oslobodjaju, u svoj kleser odpelaju i tam tak dugo pridže i krepe, dok su opet za daljnje putovanje sposobni.

Već puno godina su oni za tako oslobađanje putnika služili i sa dobro dressiranimi velikim psi, tako zvanimi „Bernhardins kemi psi.“ Ovi idu ili sami okolo iskat, ili pak je redovnik sobom vode, kad su na iskanju. Kak brš je takov pes kojega nesreć noga svojim dobrim nosom našel, odmah beži kak strela vu kloster i svojim lajanjem, skakanjem, mahanjem z repom daje značenje, da je nekoga nesrećenoga našel. Z tim se jedan ili dva redovnika, kak je već grdo ili lepše vreme, na put sprave i pes je vodi k mestu nesreće. Dok ovak putuju, pes naprova a redovnik za njim, uvek se pes ogledava, jeli redovnik izbilji za njim ili, dok ga dopelja do mesta, gde na pol zmržjeni ili od lavine zasipani putnik leži.

Kada ovi psi idusami nesrećene iskat, obesiju njim redovnici košticu okolo vrata, vu koju metnu vrče, kruh i flašicu vina i žganice, za da otmogli putnik, ako ga pes najde, odmah i okrepu ima.

Koliko su anda ovi psi vredni? Nesamo da išču nesrećene, nego kad je najdu i iz snega izkopaju, odmah im i za okrepljenje tela skrbe.

Takov pes bil je i „Barry,“ kojega sam vu Bernu vu muzeumu izstopanoga v del. Veliki je kak srednje tele, disku ima dugu kak medved a glavu sa dogimi dolevišćemi vubi, ogromnu veliku. Farbe je črne kak kit nu Barry vu Bernu je smes sedkasti, jer kad je poginuo, je navršil 12-u godinu ži ota.

O Barryu se piše, da je preko četrdeset ljudi, koji su bili na sv. Bernhardu nesrećili, od o ite smrti oslobodil. On je dan i noć po snegu putnike iskat i kad je kojega našel, odmah je bežal vu kloster i naprije opisani način mu pomoć dopeljal. Ako je koga vu noći vu snegu našel, kada je već bil kloster zatvoren, on je zubmi petoginul za drot, koj je pred vrati klosterskemi za njega do dna visel, i tak je vu kloster zvoncu pozvonil, na kaj se je odmah jedin redovnik stali Barry ga je vodil na mesto nesreće.

Vu Bernu sam čul sledeću lepu pripovest o Barryu:

Jedne noći je on, kak navadno, iskat nesrećene, te je dosta daleko od klostera našel jednu ženu sa četiri godine starm detetom obodva na pol zmržjene. Bili su mati i sinčić. Vreme je bilo strašno, sneg je padal, sever puhal a tmeica kak v rogu. Kad je Barry ovu dvojm znanjšil, približil se je k njim i mati je uzela iz košarice, k ju je Barry na vratu nosil, flašicu s vinom i kruh, zatim je zamotala svojega sinčića vu svoju opravu i pol zla ga na Barrya, da ovak barem bu jrden od smrti oslobodjen. Mali dečak je na psu potrubuške ležal a rukicama mu se je okolo vrata držal. Ovak je Barry s detetom odbižil do klostera, tam je poleg svoje navade pozvonil i kad su mu odprli, vidil su dete na psu. Ovo su odnesli vu toplu sobu i dali su mu tela i mleko, jedan pak redovnik se je odmah na put spravil i išel za Barryom do mesta, gde je još mati ostala; nu zalibože dok je Barry sa redovnikom do mesta došel, bila je već siromašna žena mrtva, ona se je zmrznela. Flašicu vu kojoj je vino bilo ležala je na polovica spržnjena kraj nje, od kruha pako nije nikaj falelo.

Ovoga dečaka su redovnici vu klosteru odhranili a potlam suga vu školu dali. Dečac se je dobro učil i imal je najvećša volju redovnikom sv. Bernharda postati. To je kašnje i postal je nosil je ime „Pater Dominik“

te je do svoje smrti stanovao vu klosteru na sv. Bernhardu kamo ga je pes Barry od smrti oslobodil.

Preko četrdeset godina je Barry svoju čovekoljubivu službu izvršaval i preko četer deset ljudi od čete smrti oslobodil.

Kad je ostareo i odnemogel, poslal ga je veličastni Prior klostera na sv. Bernhardu vu Bera, vu kloster Bernhardineev, gde se je taj vili pes vu miru doživl, a kad je poginul, onda ga je jedan ond šoji profesor izstopal i vu muzeum postavil, gde i sad stoji kak da bi ž v bl.

Emanuel Kollay.

KAJ JE NOVOGA ?

Vu Pariz !

Celi svet zastup n je na velikoj izlo bi vu Parizu, iz svih stranah sveta diže se ljudstvo na veliki put hajd vu Pariz ! I budimski kolodvor morti nigdar još nije toliko putnikova videl najedenkrat, kak 3-ga julinša. Na ovaj dan zišlo se je 850 magjar skih putnikova, koji su se vu društvu odputi ti vu Pariz na izložbu. To su samo preštimaneše i mogućneše osobe, naročni zastupniki, svećeniki, pisci vučen aki trgovci i činovniki, koji činejako impozantno društvo Uz put budu pohodli i pozdravli vu Turinu Kosutha, a onda putuju dalje do Pariza.

Succi.

Ovo ime bez dvojbe dobro poznaju čitatelji. Vezda imamo od gospona Suceija to prijaviti, da se nahadja vu Parizu pri izložbi, a kaj je glavno, to je: da je tomu gosponu opet gustuš došel za positi. Prez šale, iz Pariza javljaju, da je opet nastupil 30 dnevni post a da se polek tak dobro nahadja, da višekrat pešice otide na Eitel-turen, kam vnoči dobro hranjeni gor dojni nemor ju

Kradja

Juniša 28-ga kaj smo v zadajem broju prijavili izo tavili, prodrl su tati vu magazin braće Granerov vu Čakovcu ter su pokrali vnoči cukora, košare i drugo vredno ti. Na 4-ga julinša pak v noći privlekel se je nepoznati tat vu hižu gosp Molnar Erika frškala gosposćinskoga ter odonud odnesel srebrnine i drugih nakitov vu vrednosti od 800 fortova. T tom ovim još nisu na trag dosli

Ovca v doještvu.

Tóth János bántalvanski stanovnik donesl cecno janje k hiži. Nj gova tovarušica dojlja je ovo vreme baš malo svoje novorođenče; janje malo smištilo joj se je, da nemore još nikaj estil, zato mu ponudi svoja prsa. Nečužni janječ hapil se je cecati iz ženin g. cecka i od ono doba skupa s malim novorođencem ceca sladko mleko Tóth Janošove supruge ter se pri tom jako dobro čuti i lepo raste.

Aldov stekline.

Prije tri meseca zgrizel je stekli pes ruđoičkoga ravnatelja J. lineka vu Aranyidki. Jelneke nije za kratko vreme n kakove boli čutil i već je mispil, da se bude čisto vrazil, kad najedenkrat ovih danov, najme potlam devet tjeđnov počuti bol čudnovitu. Sve mu se je vidlo, da ima želju za griziti, zato zakriči na svo u suprug, da naj beži iz hiže van, ar ju bude vgrizel. Zena skoči gori zavove pomoć i dok su se ljudi zšli, već je bil zvan sebe. Prijeli su ga i vu špital spravili, gde je medtmitoga za kratko vreme vu steklini dušu spustil.

Lutrija.

Božica sreće pohodila je gospona Schäffer Vilmoša rečarstvenoga kapitana vu Vingavarosu. Pri zadnjem vlečenju državnih dobrotvornih srećkah (lozov) trefil je gospon kapitan Schäffer glavni zgoditek, koj nije vekš, kak samo 60 jezer forintov.

Moć utvaranja.

Kol ku moć ima na cloveka utvaranje (imaginacija) o tom nam med ostalimi sledeći s ucaj lepo svedočanstvo daje Nezdavnja došla je vu špital v Berlinu jedna mlada ženska, proseč da joj ruku operiraju. Ona zaprosi takaj, da ju s klorofornom zaspe. Doktor vidiči, da je žena tak slaba, da klorofornom zaspanje zdržati težko bi mogla, oivlačil je ter se izgovarjal. Ali žena nije odustala od svoje prošnje. Na zadnje doktoru nije drugo preostalo, nego ženu vkaniti. Zato vzeme k tomu pripravljenu larfu, koja med ostalim nit traga nije imala od kloroforna, ter joj po tavi pred lice i reče, da broji spored gor. Betežna žena komaj je do devet brojila, već je tvrdo zaspala. Potlam operacije pripovedala je, da nije nikakve boli čutila, još nekoliko danov potlam toga t žila se je podjedno, kak se još vezda nemre rešiti nevogotni klorofornove duhe. Evo kak vnogoga cloveka utvaranje vkan !

Šume pustošeći kukci

Nesrećni udes svakojačke stavlja pred cloveka ter ga vu marljivom gospodarstvu gde samo more, buni i pači. Hasnoviti krampir pos ošil je kukec Colorado zvani, vinski trse na nikaj spravilja filoxera i perenospora, polja i senokoše unišćuju koblice a evo i na šume došel je red ! Kak nam iz Szegedina prijavljaju, pojavil se je vu ondesnjih šumah nekakov kukec, kojega latinskim imenom tecanium zovu, koj se je na milijune rezprost-anil. Taj tecanium veliki je kak leča, ima črnkasto čerlene oklope, naseda na mlado svrže sumškoga drevja ter ga tak izceca, da drevje poginuti mora. O pustošenju onoga kukca napravili su već prijavu k ministriumu.

144 jezere na lutriji.

Iz Boča nam javljaju, da jeden neime-novani gospon stavil je na maloj lutrij br ju 44 50. 88. ter je d bi 144 000 frtova. On je najme stavil na secco ternu 5 frtova, ovu stavku opetovaj je šestput sve po 5 frt. Sreća mu je poslužila, broji su izišli svi tri secco te no po 5 frt. čini 24 jezere frt. Od ovoga šestorostručna summa iznaša 144.900 frtova anda mala lutrija dužna je njemu podpunoma izplatiti 144 jezere frtova.

Nekaj za kratek čas.

I.

Jako od srca predekuval je regimentski pater (kapelan) soldatom, špotal je nje zaradi lumparije, kletve i nečistoga življenja. Tak na dalko išlo je njegovo govorenje, da se je već počel groziti s peklom i s vragom.

Gđa je već bil gotov svojim prodečtvom i s navukom, zapital ga je jeden husar.

— Otec duhovni, jeli su oni vidil već vruga ?

— Nisam videl, sinko, niti si nezdalim nikada videl, nego to se bojim, da budeš ti prije ali potli žnijim vu poznanstvu došel, ako budeš i na dalje tak živl.

— I prav zato sam hotel to reći: od večera večera, kak sam iz krčme dimo došel, pri meni je vrag.

— Pri tebi je, kak ti to razumeras ?

— Kaj bi njim pokazal ?

— Pak kak bi ti to mogel pokazati ?

— Lohko. Naj samo por neju otec dchov-nju ihovu ruku vu moj ž p.

— Nisam našel nikaj, odgovoril je pater, gda mu je već vse žepe previziteroval.
— No vidiju, gospone: im to je prava vragolija, ako čovek niti prebitoga krajcira neima vu žepu.

2.

Vkanjena danguba

Leharenje, ili kak ju navadno zovu: komotnost, zaista je ljepa stvar; ali to nije tak ljepo, koliko je istinito, da nam pečeni golubi san i vu vusta neletiju. Tak ti je siromašni naš svet; treba, da delaš, ako hoćeš jesti, a jesti mora, anda je potrebno, da i delaš. Ovu svetu istinu nekoji naši ljudi još nikak nemreju razmeti. Ovak po prilici razmišljaval sam ja jednoga ljepoga jesensloga dana gda mi se je pripetila nekakva neprikladna, s kojim moram začeti ovo svoje pripovedanje.

Prije nekoliko ljet pošel sem po poslu iz N. vu bližnje s lo S. Bil je ljep jesenski dan. Put je bil dober, friški, hladni je veter popubaval, vse kak da bi bilo povoljno za pešca. Pred večer dojdem veselo i srečno vu S. Tam su me gostoljubivo dočekali, zvršil sam posel, a doberi gospodar hotel mi je odrediti mesto, gde bi prenoćil, kud ja iz nenada vu mraku padnem, ter si i nogu ranim. Zutrašnji dan trebalo je da budem opet vu N. No doberi mi domaćina na sreću nije imal kolah, beži sim, beži tam, nejma, ter nejma nigdi kola. Muži su vsi bili vu poslu, jedni su vozili seno, drugi drva, a najviše njih bili su s kolu na senju vu C.

Veruj mi dragi čitatelju, da sam vu velikoj stiski bil. Kaj budem? Denes još moram biti vu N. a ov »moram« to ti je strah, oštra reč, osobito gda te noga boli, kak je mene onda bolela. Vu tom sam odlučil je ica nazad.

Naravski po mali, i kak Bog da. Na jedenkrat ti spazim muža, ležečega vu suncu na teruhu, ali to nije nikaj, pleg njega pasli su se komot dva konji. Izvan sebe od radosti, zakriknem mužu iz vsega grla: Hej kumek! nebi li mene odpelali vu N? Muž me je pogledal i rekel je, da me hoće odpelati, ako mu platim četiri forinta. Četiri forinta! to je velki penez brate moj, a osobito, kada samo tri vu žepu imaš. Ja se pogadjam, ali vse zabadava, muž reče, neće za nikaj, neće niti za krajcar pustiti.

Meni anda nije preostalo drugo, ve

noge na ramena i hajda pešice da se genem. Nu nije to tak lahko izvršiti, kak je lahko izgovoriti; jednom rečju, muči sam se, pak sam se i namučil, ali nisam mogel dalje doći od selske krčme, koja je na fertalj vure odaljena bila od sela S. Tu ja sednem vu zdvojenju na klap i gledam, nebi li došla kakova kola. »Oh pomisli sam si onda:« rad bi vezda dal ovomu trdozlavomu mužu četiri forinta, da me odpelja, im domaj bi mu dal još četvrti on forint, koga vezda pri sebi nejmam! Nut već sedim pol dneva, pak opet dalje nemrem! Na to, kak da bi sam Bog hotel izpuniti moju želju, vidim gde iz sela idu kola. Istina, bila su nakladjena zdrvi nu moiti si bum ipak mogel na nje sest i Eto već dohadaju! ali kaj vidim? To je bil on i ti muž, koj se je v jutro tak »komot« grel na suncu.

Komaj ga dočkom i viknem: »Kumek jeli bi prodali ta drva?«
Prodam! Odgovori.

Za kuliko? Za dva forinta! govori muž, a ja opet: Pa bum kupil drva, ali me morate odpeljati do mojega stana prei vrata. Pak kaj bi nej, hoćem gospon! odgovori muž. Sel sam si na kola, muž mi je još ljepo slal sedalo (sica) i odpelal me je dimo i drve domaj vu drvarnicu zmetal.

Gda je on zvršil svoj posel, platil sam mu dva forinta i rekel. Jeli vidite vezda, kak ste vkanjeni? V jutro sam vam daval tri forinta, kaj bi me na prazni kolu odpelali dimo. Vi ste ne steli, vezda ste pak mene odpelali, prodali ste mi puna kola drv, a platil sam vam samo dva forint.?

Pomislite si samo vezda, kak je moj muzek zvustni preobračal, glavom klimal, gda sam mu dokazal njegovu lenost.

Neznam, kaj si je mogel misljiti, ali ja sam se smejal večkrat, gda sam se zmisli iz vkanjene dangube.

3.

Nekoju, zaradi svoje skuposti na glasu čovek, stupil je k fjakeru, ter ga zapita: Hoće te me voziti?

Fjaker: Nećem!

Skupec. Ali ja vam budem platil!

Fjaker: Nećem! Ar gda se vi vozite, onda ljudi navadno vičeju: »Glejte, ve se pak vozi on lopov!« pak onda se niglar nezna, jeli to vaš ide ili mene!

4.

Sudec: Jeli ti to znaš, da si bil večera pijan kak čep, pak si vsakojački nesmisel govoriš?

Muž: Verek im ja nikaj od toga neznam, dragi gospon sudec!

Sudec: A jeli znaš, kaj si meni navek govoriš?

Muž: Bog i bogme niti to neznam!

Sudec: Ti si me podjednó hotel grliti vićuó: Ovi su najspametniji sudec vu celoj varmegiji.

Muž: Je, ve se verek i mene čini, da sam bil jako pijan!

5.

Došel je pijanec dimo, vužgal je sveču i del je nju na oblok poleg postelje, pak si je legel i zaspal. Medtemtoga vužgal se je forhang (zaslor) a od njega vankoš Gorel je vankoš tak dugo, dok nije došlo do pijančeve glave, gda ga je već živo speklo, skočil je gori i kak je mamuren bil, pogasil je ognja. Gda si je opet legel vu svoje gujezdo, zamrmljal je mudro sam vu sebi: »Eto, da je ne bilo mene, bil bi ja z v izgorele!«

6.

Sudec: Vi velite, da vas je vaš muž večra, gda je pijan dimo došel tukel (buhal), a jeli je on imal kakov zrok, da vas tuće?

Tužiteljica: Zroka je ne imal nego veliku botinu!

Glád Ferencz.

Licitacije.

Proti Blažekovič Károlyu 30-ga juliša, vu Piloku.

Proti Dvorsčak Rókušu, 9 ga augustuša vu Nagyfalvi.

Proti Megla Martinnu, 23 ga augustuša vu Čakovcu.

CENA ŽITKA.

Kuruza frt 4.75 Pšenica 6-80 Hra 5-50 Jecmen 5.— Zob 5-50 Grab beli 7.— žuti 7.—

LOTTERIJA.

Bpešt 7. juliša 1889.

45 85 15 50 65

Odgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF.

500 1889 kig. szám.

Hirdetmény.

Perlak mezőváros előjárósága által ezennel közhirrre tétetik, miszerint a város tulajdonát képező vadászati jog, a perlaki nagy vendéglői, a skerjaki és ottoki csárda épület összes melléképületeivel együtt

1889. évi augusztus hó 12-én

d. e. 9 órakor Perlakon a városi irodában a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adni fog és pedig:

1. A vadászati jog 6 évre

2. A nagyvendéglői és ottoki csárdaépület 3 évre és

3. A skerjaki csárda épület 4 évre.

Az árverési feltételek a városi tanácsteremben bármikor betekinthetők.

Perlakon, 1889. évi július hó 7-én.

Ifj. Goricsánecz József

h. jegyző

Horváth Mihály

970 1-3

biró.

Katonai előkészítő iskola

BUDAPESTEN

Deák Ferencz utca 14. sz

Katonai előkészítő iskolában folyó évi július hóban újabb

egy éves

önkéntesi tanfolyam

nyílik oly ifjak számára, kik középiskolát nem végeztek. Vidéki növénydek felvételnek mint magántanulók és oda haza tanulhatnak.

Október 1 től tényleg szolgáló egy éves önkéntesek teljes ellátásra felvételnek és kellő oktatásban részesülnek. — Bővebb felvilágosítás program által szereshető.

SOMOGYI VILMOS
IGAZGATO.

969 1-10

